

μεροκάματο

μεροκάματο, το, ουσ. [<μέρα + κάματος], τα χρήματα που αποφέρει στον εργαζόμενο, στον εργάτη η εργασία μιας μέρας, το ημερομίσθιο: «πόσο μεροκάματο παίρνεις στην οικοδομή που δουλεύεις;». (Λαϊκό τραγούδι: *πικρό το μεροκάματο παρέα με το θάνατο απ' το πρωί ως το βράδυ. Ψηλά παραθυρόφυλλα το δάκρυ στα ματόφυλλα και τ' όνειρο ρημάδι*). Αντίθ. *νυχτοκάματο*.

- *βγαίνει το μεροκάματο*, εξοικονομώ από την εργασία μου τα απολύτως απαραίτητα για τη συντήρησή μου: «δόξα τω Θεώ, φίλε μου, βγαίνει το μεροκάματο».

- *δουλεύω μεροκάματο*, πληρώνομαι ανάλογα με τις μέρες που έχω δουλέψει: «οι οικοδόμοι δουλεύουν μεροκάματο». (Λαϊκό τραγούδι: **δουλεύω μεροκάματο Δευτέρα μέχρι Σάββατο κι αν είμαι φτωχαδάκι, παράβλεψε λιγάκι**).

- *είμαι στο μεροκάματο*, είμαι ημερομίσθιος εργάτης και, κατ' επέκταση, περνώ φτωχικά: «δεν μπορώ να κάνω κανένα παραπανίσιο έξοδο, γιατί είμαι στο μεροκάματο».

- *με (το) μεροκάματο, α.* δεν παίρνω μηνιαίο μισθό, αλλά πληρώνομαι ανάλογα με τις μέρες που δουλεύω: «τι λεφτά να πάρει κανείς με το μεροκάματο, όταν μια βρίσκει δουλειά και μια δε βρίσκει!». **β.** πληρώνομαι για δουλειά που κάνω όχι με συμφωνημένη τιμή από την αρχή που την αναλαμβάνω, αλλά με όσες μέρες χρειάζονται για να τελειώσει αυτή η δουλειά: «δε μου συμφέρει να σου δώσω τη δουλειά με το μεροκάματο, γιατί, ενώ εσύ θα μπορείς να με καθυστερείς χωρίς λόγο, εγώ θα είμαι υποχρεωμένος να σε πληρώσω».

- *μεροκάματο πείνας*, ημερομίσθιο που δε φτάνει να καλύψει τις βιοτικές ανάγκες κάποιου: «υποφέρει η οικογένειά του, γιατί παίρνει μεροκάματο πείνας κι αυτό όποτε το βρει».

- *μεροκάματο του τρόμου*, ημερομίσθιο που κερδίζεται από πολύ επικίνδυνη δουλειά: «οι οικοδόμοι βγάζουν το μεροκάματο του τρόμου».

- *το παίρνω μεροκάματο*, (ειρωνικά) επαναλαμβάνω συστηματικά να κάνω κάτι που, όταν το πρωτόκανα, με ωφέλησε ή μου άρεσε πάρα πολύ: «του 'δωσα κάνα δυο φορές δανεικά κι από τότε το πήρε μεροκάματο κι όποτε με βλέπει, μου ζητάει λεφτά || μόλις έγινε παλικάράκι και κατάλαβε τη γλύκα της γυναίκας, το πήρε μεροκάματο και δε λέει να ξεκολλήσει απ' το φουστάνι».

- *τον έχω με το μεροκάματο*, (ειρωνικά) το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, συχνάζει ανελλιπώς στο χώρο που βρίσκομαι: «απ' τη μέρα που τον γνώρισα, μόλις ανοίγω το γραφείο μου, τον έχω με το μεροκάματο». Από την εικόνα του μεροκαματιάρη, που κάθε μέρα πηγαίνει στο χώρο εργασίας του.